

MTNE 23. fórum: Simon István Előd, Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusának konzuljának köszöntő beszéde

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Alpolgármester Asszony! Tisztelt akadémiai közösség, tisztelt megjelentek!

Tisztelettel köszöntöm Önöket Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusának nevében a Magyar Tudomány Ünnepe alkalmából, az Erdélyi Múzeum-Egyesület által szervezett A Magyar Tudomány Napja Erdélyben – 165 éves az Erdélyi Múzeum-Egyesület nyitóünnepségén.

Kettős ünnep tehát a mai alkalom. Egyrészt a magyar tudományra, tudományosságra emlékezünk, valamint arra, hogy 165 éve megalakult az Erdélyi Múzeum-Egyesület, az erdélyi magyarság tudományos művelődési, illetve szakmai szervezete, szervezője és zászlóshajója. A rendelkezésre álló két percben célszerűnek látom, a rendezvény mottójából kiindulva, amely úgy szól: Tudományos tanácsadás a társadalom szolgálatában, egy rövid üzenetet megfogalmazni.

Ha azt a kérdést tesszük fel, hogy mit adhat a tudomány egy társadalomnak vagy legalább az emberiségnek, akkor mégiscsak legfőbbképpen azt kell mondanunk, hogy tudást, melyet prosperitásra, jólétre, életminőségünk javítására és nem utolsósorban a humánus kiteljesedésére, egy igazságosabb és boldogabb társadalom megteremtésére lenne a legcélszerűbb fordítani. A modern kori tudományosságban azonban megfigyelhető egy ellenség, amelyet a tudományt művelőknek mindig érdemes szem előtt tartaniuk. A tudományt önző módon a távoltartás eleme határozza meg, amely bizonyos szükséges ahhoz, hogy a szubjektum az objektumot tárgyilagosan a maga valóságában vizsgálja, de eközben mindent hajlamos dologgá alakítani ez az ellenőrző tudás. Az életet, a lelket, a szellemiséget, a közösséget, az értékeket, a jelentéseket, sőt még az ember végső meghatározottságát is, ha már a Teológián vagyunk, és a távoltartás, az elemzés, a kalkuláció és technikai használat új értékei szerint kell kezelni. (Paul Tillich: Rendszeres teológia) Ennek a felfogásnak a következménye lehet a lelki, szellemi élet apátia, a természettől való elidegenedés és ami a legveszélyesebb, az emberi élet dologként való kezelése. A lélektanban, a társadalomtudományokban, a gyógyászatban, a bölcsleletben alkotó és meghatározó elemére bontják az embert, ilyen módon újabb és újabb kincsekkel gazdagszik a gyakorlati tudás, és a kutatások még több kincset ígérnek, de ebben a vállalkozásban valahol elvész az ember. (Paul Tillich: Rendszeres Teológia) Egy dolog a többi között, egy fogaskerék a termelés és a fogyasztás

gépezetében, amely a 20., de 21. század jellemzőjévé is vált. Éppen ezért öröm számomra, hogy egy tudományos konferencián a mottó az, hogy a tudomány a társadalom szolgálatában áll valamilyen módon, mert akkor mégis csak bízhatunk abban, hogy képesek vagyunk a tudományos eredményeket a közjó szolgálatába állítani. Nekünk magyaroknak pedig létérdekünk, hogy tudományos eredményeinket, melyre joggal lehetünk büszkék, nemzetünk, hazánk szolgálatába állítsuk.

Tisztelt meghívott vendégek, tisztelt akadémiai közösség! Az Erdélyi Múzeum-Egyesület immár 165 éve áll az erdélyi magyar tudományos közművelődés szolgálatában, 165 éve kimondhatatlanul sokat változott, de az EME célja megmaradt annak, ami mindig is volt: az erdélyi magyar tudományos élet képviselte értékek megőrzése és továbbadása a következő generáció számára. Ehhez a küldetéshez kívánok Önöknek sok erőt és kitartást a jövőben is, egyben gratulálok a díjazottaknak. Kívánom, hogy az idei rendezvénysorozat méltó emléket állítson a híres alapítók, elődök tevékenységének, ugyanakkor a jelenkor tudósai, tudományművelői, de nemcsak ők, hanem egy szélesebb kör is erőt meríthessen, gazdagodjon e rendezvénysorozat által. Köszönöm a megtisztelő figyelmet, köszönöm, hogy meghallgattak.